

itzat

is: de la pro-
: dels llibres
c Orenes

editors
ia, 2000
ines

ecolar la me-
lia, però és un
fils i els bibliò-
no pot conviure
ue abans de la
era de marcar
quan la il·lusió
vici convuls, el
b un signe dis-
ria estampa de
lsevol procedi-
a, on hi figuren
a l'antiguitat i
ent), la paraula
bre de", "de la
del propietari.
om a marca-se-
na plaqueta de
ob inscripcions
ode que prece-
puan els llibres
unoria noble i
lbris de la Uni-
le l'excomunió
són alguns de-
ix la panoràmi-
, 1940) realitza
is: de la propie-
ita el plaer de
tòriques, tècni-
tètica de l'ex-
li-
at, els ex-libris
la dreta perme-
eloqüent per la
iropea.

it

cicis
asapariació
rà Perelló

dicció
lem, 2000
gines

rsions de la me-
preservar d'allò
ració és útil per
abulador, doncs,
zar la realitat, els
. En aquest seu
Perelló (Costitx,
na a la perfecció
fa per parlar-nos
uns personatges

ARTS

BULEVAR

Coses d'avui i ara

JAUME VIDAL

Modest Almirall, a la galeria Segovia Isaacs, presenta un conjunt d'obres que de lluny podrien catalogar-se de mancades de representació, però un apropament de la mirada ens fa descobrir petits personatges que ens parlen de coses de la vida. La seva desproporció a la superfície de la tela no és cap inconvenient perquè la seva veu ens parli de coses d'avui i ara. Juan Calonje, a la Sala Dalmau, també ens parla de la seva contemporaneïtat, del seu món més particular i domèstic. A 44 d'Art, una col·lectiva posa al dia moltes de les preocupacions humanes. Benet Rossell, per exemple, fa parlès el seu neguit pel futur del planeta, Capçada reactualitza el tema de la religió i Consol Rodríguez tracta la vella pràctica del dibuix amb la moderna tecnologia de l'ordinador. Gabriel ha donat una nova directriu al seu treball i Jordi Tolosa fa un recorregut per la memòria de les transformacions humanes fins arribar al present.

Modest Almirall (Ca N'Aguilera, Barcelona, 1959) fa una pintura que parla de la persona. Però per fer-ho utilitza grans superfícies de color que representen no només espais físics, sinó estats mentals i anímics. En aquests territoris, Almirall dibuixa petits personatges. Tan petits, que els pinta amb una agulla i amb l'ajut d'una lupa. Aquest treball més detallista és la reminiscència de la seva trajectòria com a esmaltador. "El detall amb què pinto els personatges demostra que davant de la immensitat de totes les qüestions que es poden plantejar a la vida es troba la importància de la persona", diu l'artista. La sensació de soledat que semblen respirar els protagonistes dels seus quadres és matisada per l'autor. "Més que parlar de la soledat, el que mostren els meus personatges és l'individualisme, que és cap a on penso que tira la societat".

La petita dimensió és també

un recurs de l'artista per donar una doble lectura de l'obra, que de lluny ofereix la percepció de tractar-se d'un treball abstracte i geomètric.

L'artista fa encabir les seves petites figures dins de construccions que neguen qualsevol ortodòxia de perspectiva, però que tenen un gran valor simbòlic. Així, les figures que es troben dins d'una construcció sense sostre parlen de la problemàtica de l'emigració. Els personatges que giren al voltant d'una gran peça cilíndrica expliquen com se solen repetir certs malentesos de relació.

Almirall també presenta una sèrie focalitzada amb espais oberts inspirats en la plaça dels Àngels, davant del Macba. "Sempre m'han agradat les places, és un lloc de trobada i de creuaments", diu Almirall.

De Juan Calonje (Madrid, 1952) podem recordar la seva etapa d'il·lustrador, concretament a les pàgines de la revista de historietes *Madrid*, on va dibuixar-hi algunes portades. Calonje va estar relacionat amb la moderna estètica madrilenya dels anys vuitanta. A la seva pintura hi ha quedat un marcat rastre d'aquella etapa. Sobre tot a les peces més antigues, molt emparentades amb la seva obra impresa. Hi ha també, procedent del camp de la historieta, un cert record a l'obra del dibuixant valencià Micharmut, coetani seu.

Però, com es pot veure a les pintures més recents que es presenten a l'exposició, aquest estil de formes geomètriques ha evolucionat cap a una mena de postcubisme d'aire actual, molt en la

Modest Almirall

Galeria

Segovia Isaacs

Carrer de la Palla, 8,
Barcelona.

Fins al 15 de juliol

Preus: de 90.000
a 420.000 ptes.

Calonje

Sala Dalmau

Consell de Cent, 349,
Barcelona

Fins al 30 de juny

Preus: de 70.000
a 450.000 ptes.

Col·lectiva

Modulars

Galeria 44 d'art

Flassaders, 4, Barcelona

Fins al 28 de juliol

Preus: de 30.000
a 875.000 ptes.

linia dels artistes joves que sol presentar la Sala Dalmau. Però, a diferència dels noms que representen la fornada més novella de la galeria, Calonje té una mirada més lleugera, no tan metafísica, tot i que en un dels seus quadres es permet utilitzar una calavera com si es tractés d'un banal component més d'una natura morta.

Calonje és també representant d'una manera de fer molt actual, que consisteix a dotar a la pintura d'una aparença amable —en el seu cas són imatges de

racons íntims de la llar que utilitzen el recurs de la finestra per projectar imatges de l'exterior— però que contenen un cert gruix al·legòric i conceptual.

Modulars ha estat el nom triat per la directora artística de la sala 44 d'art, Mercè Alsina, per aplegar les obres de cinc autors de diferent veterania, el treball dels quals té com a tret bàsic la incorporació d'elements que es repeteixen. Benet Rossell mostra *Tir al món*, una sèrie de serigrafies que evidencien una encertada ironia del que passa ara mateix al planeta. Consol Rodríguez, una de les artistes joves que més sòlidament està marcant un camí de futur, presenta la sèrie de dibuixos per ordinador *25 maneres diferents de seure a la cadira*. Gabriel, al seu torn, mostra una depuració del seu estil escultòric, ara molt més sintètic. Capçada presenta dues peces de manipulació fotogràfica que tenen el tema de la religió com a tret comú. Jordi Tolosa exhibeix tres grans contenidors que apaguen rastres de les transformacions humanes.